

For Kvinderne er det ogsaa i høj Grad uheldigt, at de uden at have lært noget til Gavns kommer ind i Stillingen, som ikke kan brødføde dem, og som de kun betragter som et Overgangsled til Ægteskabet; thi det maa vel være den Betragtning, man nærer. Naar Forældre uden at udruste deres Pigebørn til Kampen for Tilværelsen anbringer dem i en Virksomhed, som de umuligt kan ernære sig selv ved, ja, saa maa det vel være, fordi de bevidst eller ubevidst dog nærer det Haab, at det kun skal være noget midlertidigt.

Men denne Spekulation i Ægteskabet bør udryddes om ikke for andet, saa fordi den saa ofte slaar fejl. Og hvor haabløst ser da ikke Livet ud for den ubemidlede Kvinde! Hun har ikke lært noget i den Tid, da hun kunde lære, og føler sig derfor svag og usikker. Hun mister med Tiden sit Barndomshjem og har da ikke i sin Magt at skabe sig selv et Hjem, der kan yde hende nogen Erstatning.

Det, som alle Kvinder ifølge deres Natur trænger saa meget til: at være noget for andre, er hun ofte udelukket fra, fordi Kampen for Tilværelsen under de trykkende Omstændigheder tager al hendes Tid og alle hendes Kræfter. Medens Kvinden før truedes af den sørgelige Skæbne at falde Slægtninge til Byrde paa sine gamle Dage, saa trues hun nu af en opslidende, haabløs Kamp for det daglige Brød.

Fagforeningerne synes under disse Forhold at være den eneste Udvej. Men Kvinderne gaar faktisk ikke ind i Fagforeninger, eller de gør det i hvert Tilfælde kun undtagelsesvis i Provinserne. Mændene siger, at de ikke kan faa dem til at gaar ind i de bestaaende Fagforeninger, og maaske vilde det ogsaa være heldigst, om Kvinderne dannede deres egne Fagforeninger. Men hertil mangler de Mod, Energi, Solidaritetsfølelse og Forstaaelse af Sagens Betydning. Principalerne interesserer sig selvfølgelig ikke for Sagen; for dem er det blot en Fordel at faa billig Arbejdskraft, og der er jo altid nok, som vil tage imod selv de sletteste Tilbud.

Mit Spørgsmaal er nu dette: Staar „Dansk Kvindesamfund“ ganske magtesløs overfor disse Forhold, eller kan der dog ikke gøres noget for at lede Udviklingen ind i et bedre Spor?

Det skulde glæde mig, om Redaktionen kunde give Plads for en Forhandling af dette Spørgsmaal.

Johanne Lund Jacobsen.
Kolding.

Fællesmødet.

Dansk Kvindesamfunds aarlige Fællesmøde 1907 afholdes i *Svendborg* i Dagene 16., 17. og 18. Juli.

Forslag, som ønskes drøftet, bedes indsendt til Sekretæren, Fru B. Scheuer, Sagasvej 8, København, mindst 3 Uger før Fællesmødets Afholdelse. (Se Fælleslovenes § 11).

Forslagsstillerne maa selv bringe deres Forslag frem og motivere dem.

Enhver Dansk Kvindesamfunds Kreds har Ret til at sende en Delegeret for hver 25 af dens Medlemmer. (Se Fælleslovenes § 5).

Alle Kredse bør være fuldtalligt repræsenteret.

Kun de Delegerede har Stemmeret ved Fællesmødet, men alle Medlemmer har Ret til at møde og deltage i Forhandlingerne.

Stor Gave.

Paa Aarsmødet i Horsens sidste Sommer var kgl. Skuespillerinde Frk. Anthonsen til Stede. Hun lovede paa Mødet at søge at faa en Forestilling ordnet til Fordel for Dansk Kvindesamfunds Arbejde for saaledes at støtte Kvindesagen.

Efter meget ihærdigt Arbejde fra Frk. Anthonsens Side lykkedes det at faa det ordnet saaledes, at Indtægten af en Generalprøve til en Vældighedsforestilling tilfaldt D. Kv. Sf. Forestillingen fandt Sted Mandag d. 8. April om Formiddagen i Folketeatret, som Teaterdirektør Dorph-Petersen havde stillet til gratis Disposition.

Overskuddet blev 757 Kr.

Denne Sum maa betragtes som en Gave fra Frk. Anthonsen til Dansk Kvindesamfund; thi hun alene har, uden mindste Bistand fra Dansk Kvindesamfund, ordnet alt. Fællesstyrelsen har sendt Frk. Anthonsen en hjertelig Tak, som alle D. Kv. Sf.s Medlemmer sikkert tiltræder.